

Цвѣта /Като става / Защо братко! Ела ей тукъ до мене
Ако щѣшъ пѣкъ: седни тамъ до батя си.

Смилъ /Като се смѣе/

Байчо! ... ха-ха! Майсторъ Манолъ бѣше

Моятъ батко ... азъ не го забравямъ

Като тебе, моля добра како!

Майсторъ Никола се навдига да каже нѣкому,

че трѣбва да махнатъ Смисъ. Ала явява се една

гадуларъ, които пѣе нѣкаква пѣсенъ и всички

се залисватъ у него.

Гадуларътъ пѣе.

Где ее е чуло видѣло

Мостъ двама души да правятъ

На единъ Господъ да служатъ

И да си изневѣрятъ:

Малкиятъ на голѣмия

Гробътъ да му изкопай

И булката му да вземе

Смисъ /Се спуща и почва да цѣлува гадуларя/

Тѣй брате, тѣй! И да не мислишъ, че

измислица е туй що пѣешъ

/Сочи/ Ей този е, що е направилъ

Това за което ти пѣешъ

/Единъ става по покана на Никола и хваща Смилъ/

Смилъ Не ме тласкай бе аргатъ незнаенъ

Тази пѣсенъ е истина цѣла

За тогози /сочи Никола/

Никола /Скача/ Какво каза този?

Смилъ Остави го. Не е съ ума си

Невиждашъ ли?

Смилъ Тѣй ще да е! Тѣй е

Побъркалъ се щомъ правдата казвашъ